

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2014 roku

Sąd Rejonowy VI Wydział Karny w Świdnicy w składzie:

Przewodniczący SSR Justyna Gawin-Kwiatek

Protokolant Małgorzata Makara

przy udziale oskarżyciela Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy- Grażyny Bim

po rozpoznaniu dnia 29 kwietnia 2014r. , 02 czerwca 2014r.,

sprawy karnej

R. S.

urodzonego (...) w Ś., syna J. i J. z domu R. oskarżonego o to, że:

1. w dniach 08-12 grudnia 2011r. w Ś., woj. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc przewodniczącym (...) Organizacji (...) przy (...) S.A. w Ś. wbrew statutowi związku zawarł z (...) Sp. z o.o. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) na numer (...) podczas której wprowadził w błąd pracownika spółki co do rzeczywistego przeznaczenia usługi i zamiaru wywiązania się ze zobowiązania, po czym wykorzystując wskazaną usługę do celów prywatnych doprowadził w/w operatora telekomunikacyjnego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na kwotę główną 3344,79 zł czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. w W.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

2. w dniu 19 maja 201 Or. w Ś., woj. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc przewodniczącym (...) Organizacji (...) przy (...) S.A. w Ś. wbrew statutowi związku zawarł z (...) Sp. z o.o. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) i (...) na numery (...) podczas których wprowadził w błąd pracownika spółki co do rzeczywistego przeznaczenia usługi i zamiaru wywiązania się ze zobowiązania, po czym wykorzystując wskazaną usługę do celów prywatnych doprowadził w/w operatora telekomunikacyjnego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na kwotę główną 319,90 zł czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. w W.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

/

3. w dniach 22 czerwca 2010r. i 04 października 2010r. w Ś., woj. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc przewodniczącym (...) Organizacji (...) przy (...) S.A. w Ś. wbrew statutowi związku zawarł z (...) Sp. z o.o. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) i (...) na numer (...) podczas której wprowadził w błąd pracownika spółki co do rzeczywistego przeznaczenia usługi i zamiaru wywiązania się ze zobowiązania, po czym wykorzystując wskazaną usługę do celów prywatnych doprowadził w/w operatora telekomunikacyjnego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na kwotę główną 982,63 zł czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. w W.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

4. w dniu 16 grudnia 2010r. w Ś., woj. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc przewodniczącym (...) Organizacji (...) przy (...) S.A. w Ś. wbrew statutowi związku zawarł z (...) Sp. z o.o. aneks do umowy o świadczenie

usług telekomunikacyjnych nr (...) na numer (...) podczas której wprowadził w błąd pracownika spółki co do rzeczywistego przeznaczenia usługi i zamiaru wywiązania się ze zobowiązania, po czym wykorzystując wskazaną usługę co celów prywatnych doprowadził w/w operatora telekomunikacyjnego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na kwotę główną 135,89 zł czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. w W.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

I. oskarżonego **R. S.** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku, po przyjęciu, iż czyn ten popełniony został w dniu 8 grudnia 2011 r. tj. występku z art. 286 § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. oskarżonego **R. S.** uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt 2, 3 i 4 części wstępnej wyroku, po przyjęciu, że czyny te popełnione zostały w warunkach art. 91 § 1 kk i że czyn opisany w pkt 3 części wstępnej wyroku stanowi dwa występkę z art. 286 § 1 kk popełnione w dniach 22 czerwca 2011 r. i 4 października 2011 r. tj. występków z art. 286 § 1 kk w zw. art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 91 § 2 kk łączy kary orzeczone w pkt I i II części dyspozytywnej wyroku i wymierza oskarżonemu karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej w punkcie III wyroku kary łącznej pozbawienia wolności oskarżonemu warunkowo zawiesza na okres próby lat 2 (dwóch),

V. na podstawie art. 72 § 2 kk zobowiązuje oskarżonego R. S. do naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. w W. kwoty 3344,79 zł (trzy tysiące trzysta czterdzieści cztery złote, siedemdziesiąt dziewięć groszy) i na rzecz (...) Sp. z o.o. w W. kwoty 1438,42 zł (jeden tysiąc czterysta trzydzieści osiem złotych, czterdzieści dwa grosze) w okresie próby;

VI. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki powstałe od chwili wszczęcia postępowania w kwocie 90 złotych i zobowiązuje go do uiszczenia 180 złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VI K 892/13

UZASADNIENIE

W toku przeprowadzonego na rozprawie postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony R. S. od 2006 do lipca 2012 był przewodniczącym (...) Organizacji (...) przy (...) S.A. w Ś. Oskarżony z Organizacji (...) odszedł na własną prośbę.

W dniu (...) roku oskarżony zawarł w imieniu Organizacji (...) umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych z (...) Sp. z o.o. w W.. Na podstawie umowy o nr (...) Organizacja otrzymała aparat telefoniczny o nr (...) i Organizacji (...) przydzielono numer abonencki nr abonencki – (...). Od tego czasu ten numer abonencki jest wykorzystywany przez Organizację, aparat telefoniczny jest używany przez przewodniczącego do celów związkowych.

W dniu (...) roku oskarżony w imieniu Organizacji (...) podpisał dwie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (nr (...) i nr (...)) z (...) Sp. z o.o. w W.. Na podstawie umowy o nr (...) oskarżony otrzymał aparat telefoniczny o nr (...), a Organizacji (...) przydzielono numer abonencki nr abonencki – (...). Umowa dotyczyła taryfy D., oskarżony wybrał również dwa pakiety dla wygodnych i dla wszechstronnych. Na podstawie drugiej umowy oskarżony otrzymał numer abonencki na świadczenie usług konwergentnych – (...) (telefon stacjonarny - taryfa D.). W obu tych umowach oskarżony wskazał jako adres do korespondencji swój adres zamieszkania Ś. ul. (...).

Ponownie oskarżony zawarł w mieniu Organizacji (...) umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z (...) Sp. z o.o. w W. w dniach 22 czerwca 2010 roku, 4 października 2010 roku i w dniu 16 grudnia 2010 roku.

Na mocy umowy z dnia (...) o numerze (...) oskarżony otrzymał telefon marki B. model (...) wraz z numerem abonenckim (...). Ponownie jako adres do korespondencji oskarżony wskazał swój adres zamieszkania.

W dniu 4 października 2010 roku na mocy umowy nr (...) oskarżony otrzymał aparat telefoniczny o numerze (...) i numerze abonenta (...). Ponownie jako adres do korespondencji oskarżony wskazał swój adres zamieszkania.

W dniu 14 lutego 2007 roku R. D. (1) – członek prezydium Organizacji (...) za wiedzą i namową oskarżonego podpisał z (...) w imieniu (...) umowę o świadczenia usług telekomunikacyjnych o nr (...) i (...). Umowy te zostały zawarte na czas oznaczony tj. do dnia 14 lutego 2009 roku. Na mocy tych umów R. D. (1) otrzymał telefony o numerach (...) i numer abonencki (...) i o numerze (...) i numerze abonenckim (...). R. D. (1) wykorzystywał jeden z wyżej wskazanych numerów do celów prywatnych, opłacając rachunki, które przychodziły do P. na nazwisko oskarżonego. W dniu 19 listopada 2008 roku oskarżony podpisał aneks do umowy (...), przedłużając czas świadczenia usługi do 14 lutego 2011 roku, otrzymując jednocześnie aparat telefoniczny marki S. (...). Następnie w dniu 16 grudnia 2010 roku na podstawie kolejnego aneksu do umowy o numerze (...) oskarżony otrzymał telefon marki N. (...) i numer abonencki (...). Czas świadczenia usługi przedłużony został do 14 lutego 2013 roku. W dniu 13 stycznia 2009 roku oskarżony w imieniu organizacji związkowej złożył oświadczenie, że nie zamierza przedłużać świadczeń telekomunikacyjnych wynikających z umowy o numerze (...).

Realizacja umów z dnia 19 maja, 22 czerwca, 4 października i 16 grudnia 2010 roku została zawieszona przez operatora w dniu 1 lipca 2011 roku z powodu braku należności za świadczenie usług. Faktury wysyłane były przez operatora na adres oskarżanego tj. Ś. ul. (...). W związku z nierealizowaniem zawartych przez oskarżonego umów należność z tytułu świadczonych usług i dochodzenia należności wynosi ponad 11 tys. zł, z 2011 roku było 15 nieopłaconych faktur na łączną kwotę 8413,85 zł

W dniu 8 grudnia 2011 roku oskarżony w imieniu Organizacji (...) podpisał umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych z (...) sp. z o.o. w W.. Umowa podpisana została na 30 miesięcy, oskarżonemu przyznano numer abonencki (...). Realizując zawartą umowę (...) Centertel wystawił faktury:

- w dniu 16 grudnia 2011 roku na kwotę 102,74 zł
- zapłaconą w dniu 20 stycznia 2012 roku,
- w dniu 16 stycznia 2012 roku na kwotę 78,72 zł,
 - w dniu 1 marca 2012 roku na kwotę 0,77 zł i na kwotę 80,22 zł
- zapłaty kwot wynikających z tych 3 faktur dokonano w dniu 25 kwietnia 2012 roku
- 16 marca 2012 roku na kwotę 78,72 zł
- zapłacono 14 maja 2012 roku kwotę 76,19 zł
- 16 maja 2012 roku na kwotę 1,22 zł i 78,72 zł
 - 16 czerwca 2012 roku na kwotę 94,53 zł,
 - 16 lipca 2012 roku na kwotę 78,72 zł,
 - 26 września 2012 roku na kwotę 3092,82 zł

W dniu 19 grudnia 2011 roku oskarżony w imieniu Organizacji (...) drogą mailową – z adresu (...) – zwróciła się do (...) o rozłożenia należności wynikających z zawartych umów na 48 rat. Podnosząc, że „ (...) Organizacja (...) nie jest firmą, która przynosi zyski tylko jest związkiem zawodowym” (k. 75).

Zgodnie z postanowieniami Statutu (...) jednostki organizacyjne Związku posiadają osobowość prawną, a czynności prawne w imieniu tych jednostek podejmuje co najmniej dwóch członków prezydium, upoważnionych do tego stosowną decyzją a prezydium.

Oskarżony umowy wyżej wskazane podpisywał bez wiedzy i zgody Organizacji (...), a przyznane mu aparaty i numer abonenckie wykorzystywał w celach prywatnych. Odchodząc ze związku z nikim nie rozmawiał na temat zaciągniętych zobowiązań.

Pokrzywdzeni zawarli umowy o przelew wierzytelności z tytułu umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartych przez oskarżonego. (...) w dniu 26 czerwca 2012 roku sprzedała wierzytelność w wysokości 9418,01 zł firmie (...) S.A. we W.. Cesja ta obejmowała faktury:

- 4 z dnia 23 sierpnia 2011 roku na kwoty 2700 zł, 2324,75 zł, 950,68 zł, 1000 zł
- 3 z dnia 21 czerwca 2011 roku na kwoty 298, 73 zł, 129,83 zł, 98,40 zł
- 2 z 21 kwietnia 2011 roku na kwoty 293,10 zł, 86,80 zł,
- 3 z 21 maja 2011 roku na kwoty 289,95 zł, 77,98 zł, 67,65 zł,
- 1 z 21 marca 2011 roku na kwotę 117,55 zł
- 1 z 21 lipca 2011 roku na kwotę 7,74 zł.

Informacja o cesji została doręczona na adres miejsca zamieszkania oskarżonego.

(...) sp. z o.o. zawarła w dniu 22 marca 2013 roku umowę cesji z I. J. sp z o.o. w B.. Pokrzywdzony sprzedał wierzytelność w kwocie 3554,07 zł, wynikającą z faktur:

- z dnia 16 maja 2012 roku na kwoty 87,13 zł i 1,22 zł
- z dnia 16 czerwca 2012 roku na kwotę 103,52 zł,
- z dnia 16 lipca 2012 roku na kwotę 85,42 zł,
- z dnia 26 września 2012 roku na kwotę 3276, 78 zł.

R. D. (1) informował oskarżonego po uzyskaniu informacji o zadłużeniu o konieczności jego spłaty.

Dowód:

- zeznania świadków G. J. k. 4, 73, 269 odw. – 270, R. D. (1) k. 130-131, 269 - Z. N. (1) k. 174, 270, G. G. k. 176, 285 odw., K. K. k. 181, 270, H. P. k. 202, 270 odw.,
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 97, 270 odw. – 271,
- statut k. 11-13,
- umowy k. 30-31, 32, 35 - 36, 37, 38, 57-58 a, 62, 63, 134-165 a,
- aneks do umowy k. 33, 34

- mail k. 75
- oświadczenia k. 64
- pismo k. 200, 214
- wezwanie do zapłaty k. 275-276
- zawiadomienia o przelewie wierzytelności k. 6,7, 8,9,10

Oskarżony jest żonaty, na utrzymaniu ma dwóch synów. Z zawodu jest monterem elektrycznych przyrządów pomiarowych, prowadzi działalność gospodarczą po firmą (...) - kom R. S.. Uzyskuje dochód w wysokości średnio 500 zł miesięcznie. Oskarżony nie był karany sędownie. Z uwagi na choroby układu oddechowego i krążenia, oskarżony zaliczony został w dniu 13 kwietnia 2012 roku do osób o lekkim stopniu niepełnosprawności

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k. 96 - 97, 101
- raporty dot. podatku dochodowego k. 106 - 110
- informacja z K. k. 87
- orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 105
- dokumentacja lekarska k. 257 - 267

Oskarżony R. S. nie przyznał się do popełniania zarzucanych mu czynów. Słuchany pierwszy raz w toku postępowania przygotowawczego skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Słuchany ponownie wyjaśnił, że w od 2006r do marca lub kwietnia 2012 r pełnił funkcję przewodniczącego (...) przy (...) S.A. w Ś.. W trakcie pełnienia tej funkcji razem z R. D. (1) zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych z operatorem (...) na dwa numery komórkowe. Z jednego z tych numerów korzystał oskarżony, a z drugiego R. D. (1), pełniący funkcję zastępcy przewodniczącego. O zawarciu tych umowy wiedzieli wszyscy członkowie zarządu związku tj. R. D. (1), Z. N. (2), G. J., G. G. i kobieta i imieniu W., której nazwiska oskarżony nie pamiętam. Na zebraniu związku informacja o tej umowie została przedstawiona i zaprotokołowana, umowy zostały zawarte, przy ustnej akceptacji członków zarządu. Oskarżony nie pamiętał jakie mieli numery telefonów. Rachunki za usługi świadczone na podstawie tych umów były płacone z prywatnych funduszy oskarżonego i R. D. (1). A telefony te były wykorzystywane w celach zarówno prywatnych jak i związkowych.

Kolejne zawarte przez oskarżonego umowy zawarte były na związek, ale jak podał oskarżony regulowałem płatności ze swoich prywatnych pieniędzy. Po okazaniu mu umów: nr (...) z dnia 29/07/2009, nr (...) z dnia 19/05/2010, nr (...) z dnia 19/05/2010, nr (...) z dnia 22/06/2010 wszystkie z (...) oraz umowy z (...) z dnia 08/12/2011, oskarżony wyjaśnił, że podpisy na tych umowach należą do niego, podał „ja je składałem osobiście przy zawarciu tych umów”. Tak jak poprzednie umowy mimo że zawarte na związek opłacał z prywatnych pieniędzy, poza umową nr (...) z dnia 29/07/2009 dotyczącą numeru (...). Za ten numer opłacane były rachunki z kasy związkowej. Telefon z tym numerem po jego odejściu został w dyspozycji związku. Oskarżony wyjaśnił, że w pewnym momencie, w związku z pogarszającym się stanem jego zdrowia, zmianie uległa jego sytuacja finansowa. Miałem zaległości z opłatami za korzystanie z usług telekomunikacyjnych. W trakcie trwania umów starał się ułożyć z operatorami celem np. rozłożenia na raty moich zaległości. Zaległości te spłacał w miarę posiadanych środków. Kiedy odchodził ze związków, prosił G. J., która wówczas pełniła obowiązki przewodniczącego, aby przekazywała mu korespondencję przychodzącą na jego nazwisko. Podał także, że w chwili kiedy odszedł ze związków został „odcięty od tych informacji i nie miałem wiedzy o dalszym zadłużeniu i możliwościach spłat”. Oskarżony podał, że kontaktował się z członkami zarządu, chcąc uzyskać

informacje odnośnie zadłużenia z tych telefonów, takich informacji nie otrzymał. W kwietniu lub maju rozmawiał z R. D. (1), który informował go żebym spłacił zadłużenie, „bo będziemy mieli kłopoty”. Poinformował wówczas R. D., że „z chęcią spłace długi o ile otrzymam dane do uregulowania rachunków”. Podał, że próbował też uzyskać te dane od operatorów, ale otrzymał informację że nie jestem osobą uprawnioną, ponieważ nie był już ani przewodniczącym ani członkiem związku zawodowego. Kiedy stracił pracę w (...)wiosną 2012 to w sierpniu rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej. Działalność ta, jak podał, „dopiero teraz zaczyna przynosić jakieś zyski. Dlatego też ja chcę spłacić swoje długi wobec operatorów telekomunikacyjnych”.

Na zadane pytania oskarżony podał, że do związków zwracał się wyłącznie ustnie o przekazanie mu danych umożliwiających spłatę zadłużenia i tylko ustnie oświadczał wolę spłaty zadłużenia. Podał, że operatorów informował telefonicznie o chęci spłaty długów. Wyjaśnił, że zawierał umowy na związek, którego był przewodniczącym, ponieważ tak mu było wygodniej. Oferty operatorzy kierowali bezpośrednio do niego jako przewodniczącego dlatego też z ofert tych korzystał, a „powodem zawierania umów na związek a nie prywatnie nie były jakieś konkretne korzyści wynikające z tych umów”. Zawarł umowy na kilka telefonów ponieważ miałem większe potrzeby, które w wyniku konkretnych pojedynczych usług, były dla niego niewystarczające. Aparaty telefoniczne, które uzyskał w wyniku zawarcia umów „zużyły się tzn. jeden po upadku zepsuł się, jeden zgubiłem co do pozostałych to nie pamiętam co się z nimi stało. Nie mam już żadnego z tych aparatów telefonicznych”. Oskarżony wyraził chęć spłaty zadłużenia.

W toku postępowania sądowego oskarżony potrzymał dotychczas złożone wyjaśnienia i podał nadto, że od czasu kiedy odszedł ze związku nie regulował żadnych należności. Podał, że pracując w P. zarabiał około 2500 zł, jego żona zaś otrzymywała wynagrodzenie w granicach najniższego wynagrodzenia. NA utrzymaniu miał wówczas na utrzymaniu dwóch małoletnich synów. Spłacał także kredyt zaciągnięty w latach 2008 – 2009 w wysokości nie mniejszej iż 2000 zł. Podał także, że chorowała jego żona (choroba kręgosłupa), była operowana. Oskarżony również miał problemy ze zdrowiem – alergia, astma płuc, guz płuc. Po odejściu z P. pozostawał na utrzymaniu żony. Podał, że z telefonów korzystał sam, części z nich zgubił, zaprzeczył by je sprzedał lub darował rodzinie.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k. 97, 270 odw. – 271,

* * *

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwoliła Sądowi na przyjęcie, że oskarżony jest sprawcą jest winien popełnienia zarzucanych mu czynów.

Do takiego przekonania Sąd doszedł na podstawie zeznań przesłuchanych w sprawie świadków zeznania świadków G. J., R. D. (1), Z. N. (1), G. G., K. K., H. P. i dokumentów w postaci statut, umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych aneksów do rzeczonych umowy, korespondencji między oskarżonym i Organizacją (...) a pokrzywdzonymi. Sąd częściowo dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego. Sąd dał wiarę przesłuchanym w sprawie świadkom, a ujawnione dokumenty, niekwestionowane przez żadną ze stron uznał za wiarygodne źródło dowodowe.

Nie ulega wątpliwości i to pozostaje poza sporem, że oskarżony zawarł umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych opisane w postawionych mu zarzutach. Oskarżony tego nie kwestionuje. Kwestią sporną jest sposób realizacji umów przez oskarżonego, cel ich zawarcia i wiedza organizacji związkowej o zawartych umowach. Za zgodnych i konsekwentnych relacji świadków wynika, że Związek o zawartych przez oskarżonego umowach dowiedział się po jego odejściu z P., wówczas korespondencję, którą dobierał do tej pory oskarżony, podejmował nowy przewodniczący H. P.. Związek otrzymał wtedy wezwania do zapłaty nadesłane przez firmy windykacyjne, które kupiły wierzytelności od pokrzywdzonych. Należności wskazane w tych wezwaniach dotyczyły faktur wystawionych w latach 2011- 2012, a więc okresu kiedy oskarżony jeszcze pracował w P.. Ze zgodnych zeznań świadków wynika również, że oskarżony nie interesował się powstałymi zaległościami, nie złożył żadnej deklaracji ich spłaty. Również sam podsądny podał, że chęć spłaty swoich zobowiązań deklarował dopiero wówczas, gdy Związek został wezwany do zapłaty przez firmy windykacyjne. Oskarżony twierdzi, że nie wiedział w jakiej wysokości miał długi, bo po

pierwsze, nie miał dostępu do korespondencji wysyłanej przez pokrzywdzonych a po drugie, ktoś zmienił hasła dostępu do obsługi umów przez Internet. Takim oświadczeniom oskarżonego nie można dać wiary, a to z dwóch powodów. Po pierwsze, oskarżony wskazywał jako adres do korespondencji adres swojego miejsca zamieszkania, a po drugie, nikt ze związku nie wiedział o zawarciu przez niego umów do czasu otrzymania wezwań do zapłaty od firm windykacyjnych, a to miało miejsce już po odejściu oskarżonego ze Związku, tak więc do czasu odejścia oskarżonego hasła nie mogły być zmienione przez inne osoby, ponad to korespondencję związaną z wykonywaniem zawartych umów telekomunikacyjnych otrzymywał oskarżony, a zaległości w opłatach za świadczenie usług powstały w latach 2011 i 2012, gdy był jeszcze związkowcem. W lipcu 2011 roku (...) zawiesiła świadczenie usług telekomunikacyjnych wynikających z zawartych z oskarżonym umów wobec nie uiszczenia należności za te usługi, oskarżony wówczas w grudniu 2011 roku zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych z (...), nie płacąc wynikających z tej umowy należności i powodując zadłużenie w kwocie 3555,07 zł. Zwrócić należy również uwagę na fakt, że oskarżony twierdzi, że wszystkie te umowy zawarł by osobiście korzystać z przyznanych mu numerów i aparatów telefonicznych. Takie stwierdzenie nie może w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego zostać uznane za prawdziwe. Oskarżony z (...) zawarł w ciągu pół roku 5 umów, przyznano mu 5 numerów i 5 aparatów telefonicznych. Trudno uwierzyć, że zawarcie tylu umów w tak krótkim czasie i to jeszcze na Związek, wbrew treści statutu, uzasadnione było rzeczywistymi potrzebami tylko oskarżonego i wyłącznie „telekomunikacyjnymi”.

Tak więc w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że oskarżony swoim działaniem wyczerpał ustawowe znamiona występku z art. 286 § 1 kk. „Określone w art. 286 kk przestępstwo oszustwa jest przestępstwem umyślnym zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym w przypadku oszustwa jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Sprawca podejmując działania musi mieć wyobrażenie pożądanej dla niego sytuacji, która stanowić ma rezultat jego zachowania. Powyższe ujęcie znamion strony podmiotowej wyklucza możliwość popełnienia oszustwa z zamiarem ewentualnym. Zamiar bezpośredni winien obejmować zarówno cel, jak i sam sposób działania zmierzający do zrealizowania tego celu. Sprawca musi chcieć takiego właśnie sposobu działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i cel ten musi stanowić punkt odniesienia każdego ze znamion przedmiotowych przestępstwa. Przypisując sprawcy popełnienie przestępstwa określonego w art. 286 § 1 kk należy wykazać, że obejmował on swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim (kierunkowym) nie tylko to, że wprowadza w błąd inną osobę (względnie wyzyskuje błąd), ale także i to że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem - i jednocześnie chce wypełnienia tych znamion” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2004 roku w sprawie sygn. akt IV KK 192/03). Bez wątplenia celem działania R. S. była chęć osiągnięcia korzyści majątkowej, korzyść ta miała zostać osiągnięta poprzez wprowadzenie w błąd firm telekomunikacyjnych. Błąd ten miał polegać na stworzeniu u pokrzywdzonych przeświadczenia, że umowa jest zawarta dla celów Związku, że związek będzie opłacał wynikające z niej należności. Oczywistym jest, że oskarżony nie miał zamiaru wywiązania się z zobowiązania, a jego celem było jedynie doprowadzenie pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Przy ustaleniu czy doszło do wypełnienia znamion występu z art. 286 § 1 kk należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności, na podstawie których można byłoby stwierdzić czy realne były zapewnienia oskarżonego – wynikające z podpisanych umów co do płatności za świadczone usługi telekomunikacyjne, a w szczególności jakie były możliwości finansowe oskarżonego, jaka była skala przyjętych przez niego zobowiązań, jakie było jego zachowanie w związku z upływem terminów płatności sum wynikających z wystawianych faktur. W oparciu o ocenę okoliczności towarzyszących zawieraniu umów przez oskarżonego i ustalenie przyczyn nie wywiązania się z nich Sąd wysnuł logiczne wnioski, że doszło do oszustwa.

Oskarżony stwarzał pozory osoby godnej zaufania, zawierając kolejną umowę nie jako osoba fizyczna, ale w imieniu Związku, dawał do zrozumienia pokrzywdzonym, że z usług tych będzie korzystał Związek. Jednocześnie pełniąc przecież funkcję przewodniczącego, wskazywał jako adres do korespondencji adres miejsca zamieszkania, nie chcąc, by informacja o podpisanych umowach została powzięta przez innych członków Związku. Zamiar oskarżonego co do wprowadzenia pokrzywdzonych w błąd i co do osiągnięcia korzyści majątkowej wynika z okoliczności zawierania umów (kilka w krótkim czasie, wszystkie na Związek w tajemnicy przed jego członkami, umowa z (...)zawarta już po

powstaniu ponad dziesięcioletniego długu wobec (...) i zawieszenia świadczenia usług przez tę firmę, stosunkowo niewielki dochód oskarżonego 2500 zł, z którego oskarżony utrzymywał dwoje dzieci, gorzej zarabiającą, chorującą żonę i spłacał kredyt konsumencki) i działań podejmowanych przez oskarżonego w czasie realizacji umów przez pokrzywdzonych (nie wywiązywanie się z płatności, podejmowanie prób spłaty zadłużenia ponownie zapewniając, że podmiotem korzystającym ze usług telekomunikacyjnych jest Organizacja (...), zatajenie przez Organizacją (...) faktu zawarcia tytułu umów już w momencie odejścia ze (...)).

Sąd kwalifikując przypisane oskarżonemu występki Sąd uznał, że wypełnił one znamiona czynów z art. 286 § 1 kk, przy czym te popełnione na szkodę (...), jako popełnione w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu zakwalifikowane zostały również w oparciu o art. 91 § 1 kk.

Czyny oskarżonego były zawinione. Oskarżony jako osoba dorosła, w pełni poczytalna, działał z pełnym rozeznaniem. Nie zachodziły żadne atypowe okoliczności uzasadniające nie danie przez oskarżonego posłuch normie nakazującej poszanowanie cudzej własności.

Kierując się dyrektywami określonym w art. 53 k.k. Sąd orzekł kary za przypisane oskarżonemu przestępstwa według swego uznania w granicach określonych ustawą, biorąc pod uwagę cele prewencji indywidualnej i generalnej, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości popełnionych czynów.

Uznając oskarżonego za winnego przestępstw z art. 286 § 1 kk Sąd na podstawie powołanego wymierzył oskarżonemu karę jednostkową 6 miesięcy pozbawienia wolności i w oparciu o art. 91 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności. Łącząc następnie w oparciu o art. 91 § 2 kk te kary i wymierzając karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Odnosząc się do wymiaru orzeczonych kar, Sąd uwzględnił jako okoliczność łagodzącą, fakt dotychczasowej niekaralności oskarżonego. Wziął pod uwagę i potraktował jako okoliczność obciążającą kwoty, którymi pokrzywdzeni niekorzystnie rozporządzili.

Sąd uznał, iż tak orzeczone kary są współmierne do stopnia zawinienia oskarżonego i społecznej szkodliwości jego czynów, spełnią również swe cele w zakresie prewencji indywidualnej, stanowią bowiem zasłużoną dolegliwość dla sprawy, a także w zakresie prewencji generalnej, przyczyniając się do kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wymierzając karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności, przy zastosowaniu zasady asperacji, Sąd miał na uwadze to, że czyny oskarżonego są tożsame i pozostaje ze sobą w związku czasowym.

Postawa oskarżonego pozwala na postawienie wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Dlatego też Sąd w oparciu o art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 2 k.k. zastosował wobec R. S. dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. W ocenie Sądu dwuletni okres próby pozwoli zweryfikować postawioną prognozę i będzie wystarczający dla spełnienia celów kary i zapobieżenia powrotowi oskarżonego do przestępstwa.

Sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego, mimo, że rozstrzygnięcie takie nie znajduje oparcia w art. 72 § 2 kk. Pokrzywdzeni dokonali bowiem cesji przysługujących im roszczeń wynikających z przestępstw popełnionych przez oskarżonego na rzecz firm windykacyjnych, wykonanie obowiązku probacyjnego naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego stało się więc bezprzedmiotowe.

O opłacie Sąd orzekł na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r., Nr 49, Poz. 223 ze zmianami), zaś o wydatkach związanych z udziałem w sprawie oskarżonego – w oparciu o art. 627 kpk. Mając na uwadze to, że oskarżony prowadzi działalność gospodarczą i uzyskuje dochody nie istniały podstawy do zwolnienia go o kosztów sądowych.